

[Erik Eriksen.]

og der er jo ogsaa fra en fremtrædende radikal Borgerrepræsentant, Hr. Valdemar Pedersen, givet Tilslutning til Forslaget, idet han stærkt og afgjort har vendt sig imod Overarbejdsloven. Jeg kan ikke tro andet, end at disse Anskuelse fra meget fremtrædende radikal Side dog alligevel maa øve en vis Indvirkning paa ærede radikale Medlemmer her i Tinget, og jeg kan jo ikke tro andet, end at der maa være nogle radikale Medlemmer, der endnu har Mod til at vise et selvstændigt Initiativ ogsaa inden for Christiansborgs Mure.

Der har været og er fremdeles nogen Strid om, hvor meget Overarbejde der fandtes her i Landet. Det skal jeg imidlertid lade ligge. Det, der interesserer mig, er Loven som Foranstaltning mod Arbejdsløsheden. Det er mig bekendt, at Sekretæren i De samvirkende Fagforbund, Hr. Lauritz Hansen, har udtalt, at det var Fagforbundenes Opfattelse, at denne Lov skulde vi have fortrinsvis for at modvirke Arbejdsløsheden. Men saa har vi Lov til at stille det Spørgsmaal, om Loven da har skabt Merbeskæftigelse. I Fjor mente Ministeren, at en 2 000—3 000 Mand vilde komme i Arbejde. Ministeren gav ikke nogen Oplysninger i Dag om, hvor mange der var kommet i Arbejde som Følge af Overarbejdsloven, og de Tal, som det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen nævnte, viste, forekommer det mig, nærmest, at Loven i Virkeligheden ingen Virkninger har haft. Man har fra anden Side ment, at det kun var nogle faa Hundrede, der var kommet i Arbejde; men ligegyldigt, om det nu er det ene eller det andet af disse smaa Tal, saa kan man jo ikke undlade at bemærke den Kendsgerning, at der skal kun en meget lille Aarsag til — Vanskelighederne er til Stede i overordentlig stort Omfang —, før den kan bevirke en direkte Skærpelse af Arbejdsløsheden. Der er ingen Tvivl om, at Overarbejdsloven som Foranstaltning mod Arbejdsløsheden er Nul og Niks. Arbejdsløshedstallene taler, ja, jeg kan ogsaa sige, de anklager. De gør det en Gang om Maaneden i Regeringspressen og en Gang ugentlig i Venstrepressen. 170 000 arbejdsløse i Dag, 34,5 pCt. af Arbejdsløshedskassernes Medlemmer. Disse Tal baade anklager og afslører den Politik, der foregives at føres mod Arbejdsløsheden. Som allerede nævnt anser jeg det for givet, at overordentlig mange Arbejdere er Tilhængere af en Ophævelse eller en midlertidig Ophævelse af Overarbejdsloven. Fra Arbejdsgivernes Side er

det udtalt, at Loven er direkte skadelig. Jeg kan da ikke se andet, end at det er rimeligt gennem Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag at lade Parterne prøve at tale sig til Rette om Sagen; men naturligvis, de Forhandlingsfrister, der er angivet i Forslaget, maa jo forlænges, fordi Forslaget har ligget saa længe uden at komme til Behandling.

Maa jeg dernæst sige, at hvis Overarbejdsloven paa noget Omraade virker generende for Produktionen — og det gør det —, bør man ogsaa af den Grund benytte Lejligheden til at undersøge de Fejl, der klæber ved den. Nu saa jeg forleden Dag, at „Politiken“ havde et Interview med Socialministeren, og her var Ministeren inde paa et Problem, som han kaldte den værdiskabende Produktion, en Produktion, som man ikke skulde lægge Hindringer i Vejen; men Overarbejdsloven volder mange Steder Vanskeligheder, og det ikke blot for Produktionen, men ogsaa for de Arbejdere, som har indrettet sig paa at tjene disse Overarbejdspenge, Penge, som i mange Tilfælde er brugt til Bygning af eget Hus og lignende Ting. Dette taler ogsaa til Gunst for at tiltræde det foreliggende Forslag.

Jeg gentager, at Overarbejdsloven næppe berører Arbejdsløshedsproblemet, det tror jeg erkendes fra de allerfleste Sider, og jeg vil ikke undlade her at udtale min Glæde over, at Ministeren i det omtalte Interview benyttede Lejligheden til at affive en gammel socialdemokratisk Traver, nemlig Nedsættelse af Arbejdstiden som Middelt til at skabe Arbejde. Jeg vil anbefale den ærede socialdemokratiske Ordfører, som her for et Øjeblik siden udtalte sin Glæde over det, han ventede, Regeringen vilde foretage sig paa disse Omraader — jeg er meget vel indforstaaet med, at denne Tale blev holdt ud ad Vinduerne, men alligevel vil jeg anbefale det ærede Medlem at læse dette Interview; det indeholder adskillige interessante Kommentarer netop til den Tale, det ærede Medlem holdt. Ministeren slog her stærkt fast, at vi maatte tage Hensyn til de Lande, som produktionsmæssigt og konkurrencemæssigt betød noget for Danmark — det var Ministerens egne Ord —, og heri har Ministeren saa ganske afgjort Ret, men Konsekvensen af denne Udtalelse rækker jo helt ud til det stadig stigende Prisniveau, vi har her i Landet, og de deraf følgende stadig stigende Lønkrav. Jeg beklager kun, at Ministeren ikke ved den samme Lejlighed viste Mod